

cel, terwijl de spanners die aan de achterste vleugels bevestigd worden, door de achterkant van de cellen lopen (zie Pelham blz. 185). De bevestiging aan de voorste vleugels kan eenvoudig plaatsvinden door de spanner te laten vallen in een lusje of ringetje dat aan de vleugel is bevestigd. De bevestiging aan de achterste vleugels geschiedt "met een stukje touw". Voor hen die niet met deze opspanmethode bekend zijn, mag de afbeelding op de voorzijde van het eerste nummer van dit blad in 1984 als voorbeeld dienen. Wij raden aan alleen deze techniek te hanteren daar bij directe bevestiging de vlieger onmogelijk strak op te spannen is. Door de vorm van de vlieger zijn met deze methode zelfs de zijvlakken van de cellen zeer strak op te spannen, hetgeen bij veel Cody's een onbereikbaar ideaal is. Bo-

vendien heeft deze methode het voordeel dat de vlieger op vier punten bij te stellen is. (Bij het opspannen moet wel steeds de symmetrie van de vlieger angstvallig in het oog worden gehouden).

De knik in de cellen loodrecht op de lengte-as is om louter decoratieve redenen aangebracht. Het effect van deze knik op het vlieggedrag is ons niet bekend.

Daar de vlakken hier en daar geknikt en verschoven zijn, komen de spanners nogal scheef in de cellen. Ons inziens kunnen de spanners toch het beste in het midden van de celvlakken bevestigd worden.

De vergroting van de bovenste cel dient voor het bepalen van het midden van het betreffende celvlak niet in rekening te worden gebracht. Een gevolg van deze manier van opspannen is de eigenaardige vorm van de voorste vleugels.

Bij de originele doos van Hargrave is de ruimte tussen de cellen even groot als de celbreedte. Wij zijn bij het ontwerp van de Codhar ook van deze stelregel uitgegaan. Bij de diverse testvluchten bleek de Codhar redelijk stabiel te zijn, doch ontzettend gevoelig voor turbulentie. Bij het inhalen van de vlieger ontstonden dan ook grote problemen in de benedenwind en de laatste 30 à 40 meter vormden steeds weer een waar gevecht waarbij de Codhar menigmaal het onderspit delfde.

Zodoende kwamen wij tot de conclusie dat zoëven aangehaalde gulden regel niet kan worden toegepast wanneer voor- en achterzijde van de cellen ten opzichte van elkaar zijn verschoven. Daar deze verschuiving bij de Codhar gelijk is aan de halve celbreedte, hebben wij voor de "intercellulaire ruimte" een breedte van anderhalf maal de celbreedte gekozen. Door deze wijziging blijkt de vlieger zowel in de boven- als in de benedenwind aanmerkelijk stabiel te zijn, hoewel zijn karakteristieke temperament in de turbulente benedenwind nog niet geheel bedwongen is. Bij verdere experimenten hopen wij door perfectionering van de toming deze laatste onvolkomenheid weg te werken. Thans is de Codhar uitgerust met een drievoudig samengesteld toom (à la Cody doch uitgebreid voor drie staanders).

Vervolgens zullen de mogelijkheden voor vergroting onderzocht worden en de consequenties daarvan voor het vlieggedrag. Wij hopen deze experimenten eens af te sluiten met de kreet "mandje d'er an, lifte!", doch dat ideaal ligt nog ver in het verschiet.

Roel de Bruin , Ben Aalderink , Maarsen

